

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

ΥΠΟΘΕΣΗ

Τ ~~Ε~~Ε ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Προσφυγή υπ' αριθ. 47541 / 99)

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Δίκαιη ικανοποίηση)

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

26 Σεπτεμβρίου 2002

*Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική υπό τις
περιστάσεις που ορίζονται στο άρθρο 44 παρ. 2 της
Σύμβασης. Μπορεί να υποστεί αναθεωρήσεις στο στάδιο της
εκδοτικής επιμέλειας.*

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Στρασβούργο, 26 - 9 - 2002

(υπογραφή)

ΕΡΙΚ ΦΡΙΜΠΕΡΓΚ

Γραμματέας του Τομέα

Στην υπόθεση **ΤΙΒΕ** κατά Ελλάδος,
Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
(Πρώτος Τομέας), αφού συνεδρίασε σε Τμήμα αποτελούμενο
από τους :

κα Φ. ΤΥΛΚΕΝ, Πρόεδρο,

κ. Χ.Λ. ΡΟΖΑΚΗ

κ. Γκ. ΜΠΟΝΕΛΛΟ

κ. Ε. ΛΕΒΙΤΣ

κα Σ. ΜΠΟΤΟΥΤΣΑΡΟΒΑ

κ. Α. ΚΟΒΛΕΡ

κα Ε. ΣΤΑΪΝΕΡ, Δικαστές

και τον κ. Ε. ΦΡΙΜΠΕΡΓΚ, Γραμματέα του Τομέα,

Αφού συσκέφθηκε κεκλεισμένων των θυρών στις 5
Σεπτεμβρίου 2002,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε
την εν λόγω ημερομηνία :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση είναι απόρροια της προσφυγής υπ' αριθ.
47541 / 99 κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας την οποία
κατέθεσε στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 34 της
Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (``η Σύμβαση``) μια
ελληνίδα υπήκοος, η **ΤΙΒΕ** (``η
προσφεύγουσα``), στις 28 Ιανουαρίου 1999.

2. Σε απόφαση η οποία εκδόθηκε στις 21 Μαρτίου 2002
(``η κύρια απόφαση``), το Δικαστήριο έκρινε ότι έχει
υπάρξει παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης

και του άρθρου 1 του 1^{ου} Πρωτοκόλλου λόγω της άρνησης των αρχών να συμμορφωθούν προς απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία επιδικαζόταν στην προσφεύγουσα πρόσθετη σύνταξη.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης, η προσφεύγουσα ζήτησε δίκαιη ικανοποίηση για χρηματική και μη χρηματική βλάβη, καθώς και για έξοδα και δαπάνες.

4. Καθώς το ζήτημα της εφαρμογής του άρθρου 41 της Σύμβασης δεν ήταν ώριμο προς συζήτηση, το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να αποφασίσει και κάλεσε την Κυβέρνηση και την προσφεύγουσα να υποβάλουν, εντός 3 μηνών, έγγραφες παρατηρήσεις σχετικά με το θέμα αυτό, και ιδίως να ενημερώσουν το Δικαστήριο αν καταλήξουν σε κάποια συμφωνία (αυτόθι, παρ. 34, και σημείο 5 του διατακτικού).

5. Τόσο η προσφεύγουσα όσο και η Κυβέρνηση υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους.

NOMΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

6. Το άρθρο 41 της Σύμβασης προβλέπει :

''Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση''.

A. Αποζημίωση

7. Η προσφεύγουσα ζητεί ως αποζημίωση για χρηματική βλάβη το ποσό που της επιδικάσθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο, δηλ. 14.926,49 ευρώ (5.086.200 δρχ.), συν τόκο με επιτόκιο 6% από την ημερομηνία επίδοσης της αίτησης αναίρεσής της στον Υπουργό Οικονομικών (15 Ιανουαρίου 1996) και συν τόκο με επιτόκιο 10% από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον ίδιο Υπουργό (20 Μαΐου 2001). Όσον αφορά το δεύτερο επιτόκιο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αντιστοιχεί στον ετήσιο επιτόκιο καταθέσεων που προσφέρουν οι τράπεζες και που θα ίσχυε για την ίδια αν είχε πιστώσει τον τραπεζικό λογαριασμό της με το ποσό που της επιδικάσθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Συνολικά, ζητεί 55.821,11 ευρώ (19.021.044 δρχ.).

8. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν και έχει ήδη εισπράξει μερικές από τις δόσεις που ορίσθηκαν με την απόφαση υπ' αριθ. 71320 του Υπουργού Οικονομικών, τις θεωρεί ως προκαταβολή έως ότου της πληρωθεί ολόκληρη η σύνταξη από την Κυβέρνηση χωρίς όρους και σε πλήρη συμμόρφωση προς την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επιπλέον, σε δήλωση που έστειλε στον Υπουργό Οικονομικών στις 11 Ιανουαρίου 2001, δήλωσε ότι θεωρούσε τις δόσεις αυτές ως προκαταβολές και επφυλάχθηκε ρητώς του δικαιώματός της να υποβάλει περαιτέρω αιτήματα σε σχέση με την εκτέλεση της απόφασης.

9. Η προσφεύγουσα επιπλέον ζητεί 29.347,03 ευρώ (10.000.000 δρχ.) ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη. Ισχυρίζεται ότι η άρνηση των αρχών να συμμορφωθούν προς την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου προσέβαλε την προσωπικότητά της, την ευημερία της και τα περιουσιακά δικαιώματά της, και της προκάλεσε ανασφάλεια επί σειρά ετών σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων της που εγγυάται η Σύμβαση. Το ποσό αυτό φαίνεται εύλογο, καθώς το Ελληνικό Κράτος έθεσε εαυτό και τη νομισματική πολιτική του υπεράνω των δικαιωμάτων των πολιτών του χωρίς εύλογη δικαιολογία, υποτιμώντας έτσι κάθε έννοια κράτους δικαίου.

10. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, με την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το μηνιαίο πρόσθετο ποσό σύνταξης που έπρεπε να καταβληθεί στην προσφεύγουσα ορίσθηκε σε 103.800 δρχ. για την περίοδο από 1 Δεκεμβρίου 1991 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995 (συνολικό ποσό : 5.086.200 δρχ.). Με την απόφασή του υπ' αριθ. 71320 της 30^{ης} Ιουνίου 2000 που ρύθμιζε την εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασης, ο Υπουργός Οικονομικών προέβλεπε την καταβολή 7 δόσεων, οι οποίες έληγαν στις εξής ημερομηνίες : 2 Ιανουαρίου 2001, 2 Ιουλίου 2001, 2 Ιανουαρίου 2002, 2 Ιουλίου 2002, 2 Ιανουαρίου 2003, 2 Ιουλίου 2003 και 2 Ιανουαρίου 2004. Η προσφεύγουσα έχει ήδη εισπράξει τις πρώτες τρεις δόσεις και θα εισπράξει και τις υπόλοιπες. Ως εκ τούτου, απόφαση του Δικαστηρίου να επιδικάσει στην προσφεύγουσα 5.086.200 δρχ. για δεύτερη φορά θα ήταν αδικαιολόγητη.

11. Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι ένα ποσό 2.934,70 ευρώ αρκεί ως αποζημίωση για χρηματική βλάβη. Το ποσό αυτό υπολογίζεται επί του ποσού που επιδικάσθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο με επιτόκιο 6% και αντιστοιχεί περίπου στις χρονικές περιόδους που όριζε η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. παρ. 7 της κύριας απόφασης) και αυτές που όριζε η απόφαση υπ' αριθ. 71320 του Υπουργού Οικονομικών (βλ. παρ. 12 της κύριας απόφασης).

12. Όσον αφορά την αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη, η Κυβέρνηση δηλώνει ότι είναι πρόθυμη να πληρώσει 2.934,70 ευρώ. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε εκείνο που αποφάσισε να επιδικάσει το Δικαστήριο σε παλαιότερες υποθέσεις (Λογοθέτης κατά Ελλάδος (Δίκαιη Ικανοποίηση), Νο. 46352 / 99, παρ. 10).

13. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στην υπόθεση Λογοθέτη κατά Ελλάδος αποφάσισε να επιδικάσει το ποσό που είχε ορίσει το Ελεγκτικό Συνέδριο συν απλό τόκο με επιτόκιο 6% το χρόνο επί του ποσού αυτού για την περίοδο από την ημερομηνία της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέχρι την ημερομηνία της απόφασης του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο θα ακολουθήσει την ίδια μέθοδο και στην παρούσα υπόθεση, έχοντας υπόψη ότι μέρος του ποσού που οφείλεται στην προσφεύγουσα της έχει ήδη πληρωθεί μέσω των τριών από τις επτά δόσεις (3 X 1.790,35 ευρώ). Έτσι, απομένει να πληρωθεί στην προσφεύγουσα, ως αποζημίωση για χρηματική βλάβη, ποσό ίσο με 4 δόσεις των 1.790,35 ευρώ την καθεμιά, δηλ. 7.161 ευρώ

συνολικά, συν απλό τόκο με επιτόκιο 6% το χρόνο για την περίοδο από την ημερομηνία της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέχρι την ημερομηνία της απόφασης του Δικαστηρίου.

14. Ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη, το Δικαστήριο θεωρεί εύλογη την επιδίκαση του ίδιου ποσού με την απόφαση επί της υποθέσεως Λογοθέτη, δηλ. 2.935 ευρώ.

Β. Έξοδα και δαπάνες

15. Για έξοδα και δαπάνες, η προσφεύγουσα ζητεί 13.000 ευρώ για αμοιβές νομικών συμβούλων και σύνταξη δικογράφων για τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.

16. Το Δικαστήριο συμφωνεί με την Κυβέρνηση ότι η προσφεύγουσα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο στο Δικαστήριο, δεν δικαιούται καμία αποζημίωση για έξοδα και δαπάνες.

Γ. Τόκος υπερημερίας

17. Το Δικαστήριο κρίνει ότι ο τόκος υπερημερίας πρέπει να υπολογισθεί με ετήσιο επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο της οριακής δανειακής διευκόλυνσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας συν τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. *Κρίνει*

(α) ότι το καθ' ου Κράτος οφείλει να πληρώσει στην προσφεύγουσα, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 της Σύμβασης, τα εξής ποσά :

(i) 7.161 (επτά χιλιάδες εκατόν εξήντα ένα) ευρώ ως αποζημίωση για χρηματική βλάβη, συν απλό τόκο με ετήσιο επιτόκιο 6% για την περίοδο από τις 9 Σεπτεμβρίου 1997 μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης

(ii) 2.935 (δύο χιλιάδες εννιακόσια τριάντα πέντε) ευρώ ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη,

(β) ότι η Κυβέρνηση οφείλει να πληρώσει απλό τόκο με ετήσιο επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο της οριακής δανειακής διευκόλυνσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας συν τρεις εκατοστιαίες μονάδες από τη λήξη του προαναφερθέντος τριμήνου μέχρι την εξόφληση.

2. Απορρίπτει τις υπόλοιπες απαιτήσεις της προσφεύγουσας για δίκαιη ικανοποίηση.

Έγινε στα Αγγλικά και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 26 Σεπτεμβρίου 2002, σύμφωνα με τον Κανόνα 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

(υπογραφή)

Έρικ ΦΡΙΜΠΕΡΓΚ

Γραμματέας

(υπογραφή)

Φρανσουάζ ΤΥΛΚΕΝ

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από τα Αγγλικά του συνημμένου εγγράφου

Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 2002

Ο μεταφραστής του Υπουργείου Εξωτερικών

Βασίλειος Δ. Μπελεκούκας